

Dilemma's in beheer

Wat goed is voor het een, kan slecht zijn voor iets anders

Antje Ehrenburg

Natuur beheren is voortdurend keuzes maken. Grijp ik wel of niet in? Zo ja, wat ga ik dan precies doen? Je hoopt hiermee iets te bereiken. Maar.... wat goed is voor de ene soortgroep, is soms niet bevorderlijk voor de andere. Over de dilemma's van natuur beheren.

In *Struinen* nr. 31 herfst 2001 is uitgebreid aandacht besteed aan de nieuwe beheersvisie van Gemeentewaterleidingen Amsterdam (GWA) *Struinen in de toekomst 2001-2010*. In die visie staan de hoofdlijnen voor het toekomstig beheer van de Amsterdamse Waterleidingduinen beschreven. Belangrijkste hoofdpunt is dat GWA procesbeheer vooraan staat, d.w.z. de natuur z'n gang laten gaan en niet ingrijpen, tenzij dat om één of andere reden noodzakelijk wordt geacht. Speerpunten uit de visie zijn o.a.: "Nat waar het kan, droog waar het moet", "Begrazing helpt tegen vergrassing" en "Zee en zand". Slaat u dat nummer van *Struinen* er nog maar eens op na.

Verborgene dilemma's

Het is misschien niet meteen heel duidelijk, maar in al deze speerpunten (en sowieso in alle beheer) zitten – als u goed leest – dilemma's verborgen. Op vrijwel al deze speerpunten hebben we een standpunt ingenomen, zodat de beheerskeuze duidelijk wordt gemaakt. Maar dat betekent soms goed nieuws voor de een, en minder goed nieuws voor de ander. Zo zal vernatting als het goed is gunstig uitpakken voor zeldzame soorten van natte duinvalleien, maar onvermijdelijk zal dit tegelijkertijd leiden tot verlies van droge stukken duin. En waar begrazing gunstig is voor allerlei soorten van bloemrijk duingrasland en voor konijnen, zal dat tegelijkertijd minder gunstig zijn voor lang gras en alle soorten die daar in leven, zoals sommige muizen, kevers en spinnen.

Keuzes maken.....

Soms is zo'n keuze niet zo moeilijk. Bijvoorbeeld: binnen een algemeen voorkomende vegetatie komt een zeldzame diersoort voor. Een beheersingreep ten voordele van het dier pakt nadelig uit voor de vegetatie. Het verlies aan veelvoorkomende (maar op zichzelf ook waardevolle!) vegetatie weegt dan echter niet op tegen de winst die je hoopt te boeken voor het zeldzame dier. In feite "offer" je dan dus zonder veel gewetensbezwaren een stukje vegetatie op. Vaak is zo'n keuze wel moeilijk, bijvoorbeeld als je iets opoffert wat niet zo algemeen voorkomt, of als je keuze veel niet te overziene gevolgen heeft, of als je belangen van natuur moet afwegen tegen die van recreatie.

... hopen....

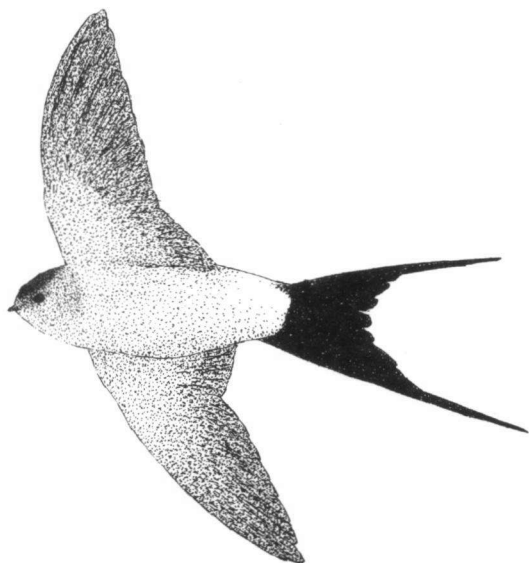
Ook als de keuze makkelijk lijkt, uit de winst die je **hoopt** te boeken blijkt dat bij natuurbeheer niets met zekerheid gegarandeerd kan worden. Het wel of niet vóórkomen van een soort hangt nu eenmaal niet

alleen af van wat een beheerder doet of nalaat, maar wordt door veel meer factoren beïnvloed. En op deze factoren hebben we meestal geen invloed... zoals het weer, overwinteringsomstandigheden, natuurlijke successie in landschappen, menselijke invloeden uit het verleden, of invloeden op grote schaal zoals luchtvervuiling.

...en winst boeken

Toch hoop je als beheerder met je "offer" iets te bereiken. En als de genomen maatregel inderdaad gunstig uitpakt, heb je winst geboekt en je doel bereikt. Hoera! De natuur (en de maatschappij) verandert echter continu.... Voor een beheerder betekent dit nooit rust, maar continu opnieuw alle belangen afwegen en eventueel het beheer bijstellen als dat nodig is. Helder communiceren met u als bezoeker van het duin is hierbij van het grootste belang. We houden u op de hoogte.

Eerder verschenen in: *Struinen*, Nieuwsbrief Amsterdamse Waterleidingduinen, nr. 34, zomer 2002. U kunt een exemplaar van *Struinen in de toekomst 2001-2010* aanvragen door een mail te sturen naar Luc Geelen: l.geelen@gwa.nl. Meer informatie over de resultaten van 10 jaar ecologisch onderzoek in de Amsterdamse Waterleidingduinen vindt u op: www.gwa.nl

De eerste regionale Roodstuitzwahuw. Roy Slaterus.